

Atat de bine...

Daniela_zaharia87

Atat de bine

Atat de bine mi te-asemeni, c-am ajuns sa cred ca vii
Dintr-o lume-ndepartata, unde-n vremuri aurite te-ntalni.

Neclinit iti este pasul, pieptul plin de foc si-amor.
Iar privirea ta de rapitor, din maneci pare c-a scos asul.

Al tau chip nobil-straveziu, in a noptii-ntunecime,
In al noptii cenustiu, loc de felinar imi tine.

Ca un mandru domnitor, din vremuri grele-ndepartate,
Printre oameni, calator, ai venit sa faci dreptate.

Al tau sarm si a ta eleganta ma imbie sa ma-ndragostesc,
Chiar de nu asta voiesc, am sa fac o aroganta.

Caci in vremi intunecate esti balsam si alinare,
Tu, falnica entitate, porti a raiului infatisare.

Mi-a fost dat sa te-ntalnesc, si aici, si-n alte lumi,
Visul sa mi-l implinesc, si sa zbor pe 'nalte culmi.

Si fiidnca, inca nu te-am cunoscut, caci in vise dainuiesti
Te voi pastra in amintiri, iar tu, in inima, o vecie sa ma gazduiesti!

Daniela Zaharia
26.08.2017